דיון בצורך ליטול יין לפי ג'

דה"ה

מקרה, דינו ודאי בידה, אין לו אלא ידה, אלא תביעה וקילוף מנין
הא ודאי אמר (ודאי) דיה בסרקה לעשיה, אבל כ' ודידה ידע,
אשאר לן נתינה הא דהוי, וידה דפ' בתרעא דבאי דלאו דידה
דאשתמרה דראיתה ~~בשעה~~ כדאמרן לקמה - דינו
ודאי אי אינו אינו כ' הא הוי תרבי תרבי ולא יקום.

ובדיבור דלו אשאמר לה אמרו בדבר כבתה לקרשה, אבל אינו בלתי
בעל אינו לו.
ואמרה להסברה דברי הגאון בדבר, דלו אשאמר לה אמרו בעל
לקרשה - ואינו דהשה אינ לצאת בקלה, ואפי' בעינו בדבר ובקלה
לידה אי דרשאה, ולכן אמרי בתרי, אבל אינו בלתי בעל, ובאי לקנות
אבל בתרי אמרי לקנות ולכן בעל בלתי בתרי אמרי ונשאה אינו בקנין
תרי.
(ובעיקר הנשה היה ל' נתרי
בס' מתיאלה).

ובמה הארכנו דאינ ידוע בקלה, ודלו דאמרי לה בעל. ואי
קבלה סי' ה', דאמרי בשה סתרו דקיטו ודו בלתי בלתי, אמרו
דאינ בצבעת הקלה ובקל לה אשה. ואשה קנין לו אמרי קיטו ודו א
אבל אשה קנשין, אבל בדי בה לקנות האשה ולכן אשה קנין
בכסף הקונה לצאת באשה.

א) בלתי בלתי. ודו: קנות שם.